

skulle gjøres gjældende for Lægerne paa saadanne Steder, da ville de blive uheldigt stillede. Paa selve Ladepladserne er der nemlig som oftest ingen Læge, men han maa sædvanligt hentes langveisfra; jeg skal exempelviis nævne Dragør, hvor Lægen vil have $1\frac{1}{2}$ Mil at reise til Stedet og naturligviis ligesaa langt tilbage. Han vil dernæst ofte have at begive sig $\frac{1}{4}$ Mil ud tilspes i aaben Vaad, ofte i Storm og Slud, mange Gange i Mulm og Mørke. Under et alvorligt Udbrud af Cholera i de russiske og preussiske Østersøprovincer vil Lægens Nærværelse ofte fordres paa saadanne Steder, men han vil da efter Lovudkastet og Udvalgets Forslag være uheldigere stillet ved en saadan Leilighed end ved alle andre offentlige Forretninger, der paahvile ham. Efter Placaten af 4de October 1825 § 9, hvormed skal sammenholdes Forordningen af 27de Januar 1847 § 5, tilkommer der nemlig Lægen for offentlige Forretninger foruden Gebyret for selve Forretningen desuden Diæter, alene med Undtagelse af Vaccinationsforretninger, hvor saadanne ikke tilkomme ham; heri er der senere gjort den Forandring, at Diæterne, hvis Reisen er kortere end 1 Mil, ere 1 Rd., og hvis den er over 1 Mil, da 2 Rd. Naar Lægen altsaa rekvireres f. Ex. for blot at syne et fra Habet opdrevet Bleg, og han har over 1 Mil at reise til Stedet, vil han kunne beregne sig 2 Rd. for Forretningen og 2 Rd. i Diæter, og han vil altsaa i et saadant Tilfælde være heldigere stillet end i Tilfælde af den Natur, som her i Lovudkastet omhandles, i hvilke der dog i langt højere Grad lægges Beslag paa hans Tid og hans Kræfter. Der vil i alt Fald herved fremkomme en Inconsekvens, som man bør søge at afhjælpe, og jeg skal derfor tillade mig at henstille til det ærede Udvalgs Overveelse, om der ikke maatte være Anledning til ved 3die Behandling at foretage den Forandring i dets Underændringsforslag Nr. 5 a, saaledes at der ved dets Slutning istedetfor Punktum sættes Komma og derefter tilføies: „samt, hvor Reiser maatte være at foretage tillands til Stedet, Diæter i Genhold til Placaten af 4de October 1825 § 9, cfr. Forordningen af 27de Januar 1847 § 5“.

Fordbhammer: Jeg vil tillade mig at rette det Spørgsmaal til den høitærede Justitsminister og til det ærede Udvalg, hvorvidt der for denne Sags Forelæggelse og ved de Overveelser, der have knyttet sig til samme, har været tænkt paa de Kjøbstæder, som ere stillede lidt eiendommeligt, forsaavidt de ligge ved et, som jeg kunde kalde det, luffet Vand. Jeg tænker herved nærmest paa den store Mængde Kjøbstæder, som ligge samlede omkring Limfjorden, og hvortil der kun er eet eller, om man er meget nøieregnende, to smalle Indløb, nemlig ved Hals og Agger, og paa de Kjøbstæder, som ligge ved Isøfjorden, og som kun have eet Indløb, ligesom det Samme gjælder ved Mariagerfjord, ved hvilken der ligger 2 Kjøbstæder foruden en Ladeplads. Der kunde vist være Spørgsmaal om, hvorvidt der ikke i disse Tilfælde burde søges truffet sædles Foranstaltninger, ikke for et enkelt Amt, men for en langt større Kreds, hvilket jo vilde medføre, at Faren for Smitte blev langt mindre, og at Omkostningerne tillige indskrænktes betydeligt for de Paagjældende. Lad os tænke os, at der, hvad der allerede er blevet hentydet til, udbræder en meget alvorlig Cholera Epidemi i de russiske og preussiske Østersøprovincer. Den høitærede Justitsminister vil da vistnok finde det rigtigst at paalegge samtlige Steder ved Limfjorden at have de fornødne Localer til Modtagelse af Syge, idet det jo let kunde træffe sig, at der indkom Cholera-patienter til 2, 3 eller flere af disse. Men derved maatte dog saavel Faren for den Smitte, der kunde komme fra hvert af disse Steder, som ogsaa de forøgede Udgifter ved sige Localer være at tage i Betragtning, i Modsetning til, hvis man tænkte sig hele Tilshnet samlet ved Indløbet af Fjorden, hvad der meget let kunde iværksættes. Naar man der havde sædles Localer, vilde jo Smitten langt mindre let udbrede sig, og en saadan Ordning vilde derhos være forbunden med langt færre Bekostninger for Kjøbstæderne og Landdistricterne. Det er vel muligt, at den høitærede Minister allerede i Genhold til Udcastet vil kunne træffe en saadan Foranstaltning, idet han jo, ifølge § 7, skal være bemyndiget til at udvide Udcastets